מרדכי ליפשיץ

לידער

פארלוירן איז געגאנגען...

פארלוירן איז געגאנגען א וואָרט פון מיין שפּראַך
א וואָרט אזא הארציקער, ווייכער
דאָס וואָרט — מיר געגעבן אין לעבן א סך
און היינט בלויז, א בלוטיקער זכר.

דאָס וואָרט — אזוי טייער ביי יעטווידער קינד
פון גוטקייט און טרייהייט א צייכן
דאָס וואָרט וואָס פארגיט אלע עוולות און זינד, —
פארלוירן, — ניט מער צו דערגרייכן.

פארלוירן, פארלוירן א וואָרט פון מיין שפּראַך
א וואָרט אזא הארציקער גוטער
איך האָב דאָך פארלוירן ווערטער א סך
נאָר דער שווערסטער פון זיי איז מיר — מוטער.

צו דער זון

פאר וועמען האָסטו היינט זיך זון, צעגאָסן ?
פאר וועמען האָסטו אויסגעשיט דיין ליכט ?
אָ ! ווער פארשווארצט ! אויף אייביק ווער פארלאָשן,
איך זאָל מער ניט אָנזען דיין געזיכט.

דו האָסט געשיינט און האָסט געזען ווי נעכטן
האָבן טרערן זיך געמישט מיט בלוט,
ווי קינדער קומען אום, א טויט אן אומגערעכטן
און האָסט נאָך היינט, צום ווייזן זיך דעם מוט.

דו האָסט געזען דעם רויך, געזען דעם שייטער
און מיט דיין בליק פארגרעסערט זיי דעם ברען.
און היינט ביסטו געקומען שיינען ווייטער
און שמייכלסט פונקט ווי גאָרניט וואָלט געשען !

אָ ! ווער פארשווארצט ! אויף אייביק ווער פארלאָשן
אז איך זאָל מערניט אָנזען דיין געזיכט
פאר וועמען האָסט זון זיך היינט צוגאָסן ?
פאר וועמען האָסטו אויסגעשיט דיין ליכט ?...

זשורנאל ״אין גאנג״ – רוים, 1947, נומער: 2 - 3
ארויסגעגעבן פון ״יידישע ~~[illegible]~~ ליטעראטן און זשורנאליסטן אין איטאליע.